

॥ श्री सरस्वती सूक्तम् ॥

(बुग्वेदं षष्ठम मंडलं ६१व सूक्तं)

इयमददाद्रभस मृणच्चुतम् दिवोदासं वध्यन्वाय दाशुषे
याशश्चतं माचखादावसं पणिम् ताते दात्राणि तविषा सरस्वती ॥
१। इयं शुष्मेभिर्चिसखा इवारुजत् सानुगिरीणां तविभिरूर्मिभिः
पारावतघ्नी म्बवसे सुवृक्तिभिः सरस्वती माविवासेम धीतिभिः ॥ २।
सरस्वति देवनिदो निब्रिय प्रजांविश्वस्य
वृसयस्य मायिनः ।
उतक्षितिभ्योऽवनीरविंदो विषमेभ्यो अस्रवो वाजिनीवति ॥ ३।
प्रणोदेवी सरस्वती, वाजेभिर्वाजिनी वती धीनाम वित्युवतु ॥
४। यस्त्वादेवि सरस्वति । उपब्रूते धनेहिते । इंद्रं न वृत्र
त्पूर्ये ॥ ५। त्वं देवि सरस्वत्यवा । वाजेषुवाजिनि रदा पूषेवनः
सनिम् ॥ ६। उपस्यानः सरस्वती घोरा हिरण्य वर्तनिः । वृत्रघ्नी
वष्टि सुष्टुतिम् ॥ ७। यस्या अनंतो अहृतस्तु एषश्चरिष्टुर्णवः
। अमश्चरतिरोरुवत् ॥ ८। सानो विश्वा अतिद्विषः । स्वक्ष्कृज्जन्या
ऋतावरी । अतन्नहेव सूर्यः ॥ ९। उतनः प्रियाप्रियासु । सप्तस्वसा
सुजुष्टा सरस्वती स्तोम्याभूत् ॥ १०। आपप्रुषेपार्धिवानि उरुरुजो
अंदरिक्षम् । सरस्वती निदस्पातु ॥ ११। त्रिषधस्था सप्रधातुः ।
पंचजाता वर्धयंती । वाजे वाजे हव्याभूत् ॥ १२। देवीं वाच
मजनयंत
देवास्तां विश्वरूपाः पशनो वदंति । सानो मंद्रेष मूर्जा दुहाना
धेनुः वागस्मानु पसुष्टु तैतु ॥ १३। चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि
विदुर्बाह्याणा येमनीषिणः । गुहानिहिता नेंगयंति तुरीयं
वाचोमनष्या नदंति ॥ १४। उतत्वः पश्यन् न ददर्श
वाचम् उतत्वः शृण्यन् शृणोति एनाम् । उतोत्वस्मै तन्वं
विसस्रे ॥ १५। अंबितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति । अप्रशस्ता
इवश्मसि प्रशस्तिम् अंबनस्कृधि ॥ १६। पावकानः सरस्वती ।
वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञं वष्टुधिया वसुः ॥ १७। आनोदिवो बृहतः
पर्वतादा सरस्वती यजतागंतु यज्ञम् । हवंदेवी जुजुषाणा
घृताची शग्मालिनो वाचमुशती शृणोतु ॥ १८